

[Svend Nielsen.]

vide, hvilket Formaal det tjener, at Ordene „paa utilbørlig Vis“ er blevet indføjet i Bestemmelsen. Har man i det høje Landsting, der har vedtaget Ændringen, eller i andre Kredse, der saa stærkt fastholder denne Ændring; Opfattelsen af, at der findes visse Organisationer, som vel har samarbejdet med Tyskerne, men dog ikke paa utilbørlig Vis? Det er det, der interesserer mig en hel Del. For hvis man ikke har denne Opfattelse, kan jeg ikke se, der er nogen som helst Grund til at indføje Ordene „paa utilbørlig Vis“, saa var den anden Formulering klarere.

Og saa lige en enkelt Bemærkning til Disse Ændringsforslags Fremkomst og Vedtagelse betegner et Brud paa den Aftale, der blev truffet, da Regeringen blev dannet. Man traf dengang Aftale om, at de enkelte Partier maatte være indforstaaet med de Ting, der skulde forelægges Rigsdagen, og jeg vil gøre opmærksom paa, at de Ændringsforslag, der her er fremkommet, er imod mit Partis Opfattelse, og mit Parti har protesteret derimod. Der har ved forskellige Lejligheder været Tale om Illoyalitet i Forbindelse med Samarbejdet, og det forekommer i hvert Fald mig, at det, der er sket her, er et absolut Brud paa de Forudsætninger, der forelaa, og som vi fandt rigtige, og som vi har efterkommet.

Jeg vil saa kun paa ny understrege, at det hidtil ikke har været muligt at faa Klarhed over, hvorfor Loven skal laves mere uklar, end den var, for det er den jo blevet. Man skal nu til at definere, hvilke af de forskellige nazistiske Organisationer, som har samarbejdet med Tyskerne, der er tilbørlige, og hvilke der er utilbørlige. Det er ikke nogen Klargørelse.

Bertel Dahlggaard: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Besvarelse af mine Spørgsmaal. Jeg forstaaer altsaa den højtærede Minister saaledes, at han mener, der med Hensyn til disse Stikkerlikvideringer foreligger et Problem paa det Punkt, jeg har omtalt — et Problem, som man maa søge at løse. Jeg maa sige, at jeg kan i og for sig ikke uden i øvrigt at komme dybere ind derpaa se, at det, fordi nogle af de unge, det her drejer sig om, desværre har maattet lade deres Liv, saa skulde være udelukket, at en Opklaring af de paagældende Forhold kunde finde Sted. Saa vidt jeg har forstaaet, foreligger der jo forud Begrundelse for alle de paagældende Likvideringer, og den højtærede Minister Hr. Frode Jakobsen er vel i Besiddelse af alle disse Begrundelser. Er

det Tilfældet, saa maa deri ligge Udgangspunktet for den Afklaring af det enkelte Tilfælde, jeg har omtalt. Men jeg forstaaer nu den højtærede Justitsministers Udtalelse saaledes, at han arbejder videre med denne Sag og vil tilstræbe at bringe Klarhed over disse Spørgsmaal i saa stort Omfang, som dansk Retsvæsen giver Muligheder derfor.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede Justitsminister for de forklarende Bemærkninger, han fremsatte over for det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen. Naar Forholdet altsaa virkelig er dette — og det er jeg tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister har Ret i —, at der ingen reel Ændring er sket i Lovforslaget, men at kun en mulig Tvivl om Forstaaelsen er udryddet, og at Affattelsen af Lovforslaget, som det nu foreligger, altsaa er Udtryk for det, Justitsministeren mente, der skulde staa i Loven — ja, saa maa jeg sige, at saa finder jeg — og det vil det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen dog vist ogsaa ved nærmere Eftertanke selv finde —; at den Tone, hvori han taler om Reaktion i Forbindelse med denne Sag, er fuldkommen latterlig og overhovedet ikke kan forklares, selv ud fra det Synspunkt, at vi staaer umiddelbart foran et Valg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg mener ikke, at Rigsdagen kan anerkende, at hvis der ikke er sket en Fejltagelse ved Interneringen i den Forstand, at Interneringen har fundet Sted i Strid med den Regel, som har været gældende for det private Udvalg, saa kan vedkommende ikke faa Erstatning. Saaledes kan Rigsdagen da ikke være stillet; vi kan da ikke gaa ind for et privat Udvalgs Afgørelse.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen gav her en Oplysning, som virkede meget overraskende paa mig. Det ærede Medlem sagde, at der ikke kan stilles Ændringsforslag her i Rigsdagen, undtagen det er godkendt af det kommunistiske Parti. Det vil sige; at nu har vi i 5 Maaneder arbejdet her i Rigsdagen, og saa viser det sig, at der bag al den Lovgivning, vi har beskæftiget os med, ligger den famøse Bestemmelse, at der ikke kan stilles Ændringsforslag til noget Lovforslag, undtagen det er godkendt af det kommunistiske Parti. En saadan Overenskomst har man truffet. Er det en Fremgangsmaade at byde Rigsdagen? Det kan man da ikke; en saadan Overenskomst anser jeg for stridende med Rigsdagens Værdighed.